

[O. Mathiasen.]

at kun mellem halvdelen og en tredjedel af eleverne i de private realskoler har mulighed for at få skolepengene betalt af kommunen. Derfor kan skolen ikke yde de nødvendige fripladser, og man kan ikke sætte skolepengene i kommunerne så højt op, at man heraf kan yde fripladser til elever fra kommuner, der ikke betaler skolepenge. Det vil være uanstændigt, siges der, og det må man vel indrømme.

Jeg vil i denne forbindelse gerne spørge den højtærede undervisningsminister, idet jeg beder undskylde min uvidenhed, om der ikke er noget forkert i denne motivering. Er forholdet ikke det ifølge det forslag, som den højtærede undervisningsminister har fremsat her i tinget den 16. marts, forslag til lov om ændringer i lov om folkeskolen, at enhver kommune, som ikke har en realskoleafdeling, fremefter har pligt til at betale skolepenge for de børn, der søger optagelse i private realskoler i en anden kommune, når der ikke er plads i den offentlige skole? Det er naturligvis også noget, der kan ses på i et udvalg, men jeg tror, der er mange forældre ude i landet, som meget gerne vil have klar besked om dette forhold.

Til sidst har jeg endnu et spørgsmål til den højtærede undervisningsminister. Jeg har stillet det samme spørgsmål ved en tidligere lejlighed her fra talerstolen uden at få noget svar, så nu vil jeg gerne sige, at jeg vil være taknemlig for at få svar på dette spørgsmål, som jeg her gentager. I det foreliggende lovforslag opereres der med 3 grader af lærerlønninger. Der tales om københavnske lønninger, lønninger i købstæder og i landkommuner med købstadordning og endelig om lønninger for lærere i landkommuner. Den højtærede undervisningsministers forgænger, hr. Jørgen Jørgensen, har ved flere lejligheder om ikke givet noget bindende løfte, så i hvert fald udtalt sig til gunst for en ordning, hvorefter lærerne på landet får samme løn som i købstæderne, bortset fra stedtillæg. Men endnu er der ikke sket noget i denne sag. Jeg benytter denne lejlighed til at spørge den højtærede minister, om han ikke snarest vil tage initiativet til at få denne sag løst, idet jeg går ud fra, at den ikke er droppet, men glemt.

Så til sidst bare det, at vi vil i min gruppe se med velvilje på det foreliggende lovforslag, men det forekommer mig, at der er flere problemer, som må nærmere undersøges i et udvalg. Først når dette er sket, vil vi tage endelig stilling til forslaget. Jeg siger dette sidste af hensyn til det ærede medlem hr. K. B. Andersen, så at det ærede medlem ikke igen får lejlighed til at skælde mig ud for, at jeg forandrer standpunkt mellem første og anden behandling af et lovforslag.

Bækgaard: Som følge af, at det hidtidige grundlag for beregning af statstilskud for de private realskoler er utilgængeligt, og lovforslaget her er en konsekvens heraf, vil jeg henstille til den højtærede minister eller det udvalg, der bliver nedsat, at der gives konkrete tal for de bevægelser i tilskudsordningen, der ønskes gennemført. Det fremgår ikke helt tydeligt af forslaget, og da vi i vort parti er stærkt interesseret i, at de private realskoler stilles på lige økonomisk fod med tilsvarende offentlige skoler, vil vi vente med at tage endelig stilling, indtil disse oplysninger foreligger.

Flere af de ærede ordførere før mig, især det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen, har givet en udmærket redegørelse for de private skolers betydning i hele skolespørgsmålet, og disse udtalelser kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

I bemærkningerne til lovforslaget ønskes der adgang til at yde tilskud på grundlag af københavnerlønninger — det var det ærede medlem hr. O. Mathiasen også inde på — og jeg vil gerne spørge: kan den højtærede minister oplyse noget om, hvad motiveringen er for, at man har andre lærerlønninger i hovedstadsområdet end i det øvrige land? Jeg er klar over, at spørgsmålet hører ind under anden lovgivning, men det har dog økonomiske konsekvenser for det foreliggende lovforslag.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at de spørgsmål, der blev rejst her, bl. a. spørgsmålet om, hvorvidt rentesatsen på 4 pct. var den rigtige, og om det gældende grundbeløb er det rigtige, må vi se på i udvalget. Det er netop rigtigt, at vi må se på disse ting